

Могутніх ферм мереживо прозоре,
Залізний ляск і двоколійна путь
В широкий світ непереможно звуть,
Де йде життя і довгу ниву оре.

Де Болдині дрімали тихі гори,
Де плавав сіверський рибалка Круть,
Б'ють молоти, нові часи кують
І будять лугу займище просторе.

А там, позаду, на валу міським
Біліють вежі, золотом густим
Горять хрести — і тиша залягає.

Плекаючи, що в давнині жило,
Останні дні дрімотно досинає
Олегів мужніх престаре кубло.

11.05.1930